

Seg troer, at, hvor Meget der end kunde tale for at vedtage dette Forslag nu, saa at denne Bygning kunde opføres til næste Sommer, vil alene denne finantssielle Betragtning, dette Hensyn til Skatteborgernes Stemning, i alt Fald for mig, være nok til at negte det, thi at det maa erkendes for saa godt som nødvendigt, kan paa ingen Maade siges. Det indrømmes jo i Skrivelsen, at der med Hensyn til Paghuis- og Vareoplagslocaler ikke er væsentlig Klage over Mangel paa Plads, men at dette væsentlig gjælder Expeditions- og Clareringslocaler og det er vel ikke aldeles vist, at der ikke kunde finde en hensigtsmæssigere Ordning Sted i denne Henseende, saa at de Mangler, man paaalager, nogenlunde kunde blive afhjulpne.

Indenrigsministeren: Dersom de to ærede Medlemmer, som have stillet Vædringsforslagene under Nr. 4 og 6, havde indskrænket sig til at foreslaae, at Jernbanens Reservecfond gik over til Statens Reservecfond, skulde jeg kun have gjentaget for det ærede Thing de Bemærkninger eller rettere de Indvendinger, som tidligere ere fremførte fra min Side i den Anledning. Jeg vilde da kun have gjort opmærksom paa, at det forekommer mig, at, saalænge man ikke har bestemt sig til at vedblive at drive Statsbanerne, er det ikke rigtigt at berøve disse noget af det, som efter min Mening nødvendigviis maa følge dem, naar de skulde bortforpagtes paany. Den ærede Dødsfører for Vædringsforslagsstillerne (Berg) har ganske rigtig bemærket, at det i Tilfælde af Bortforpagtning stod os frit for, selv om Reservecfonden indtrages, at erstatte dette ved af Statens øvrige Midler at henlægge tilstrækkeligt til en ny Reservecfond, som man da afleverer til Driftsøntrepreneuren, men jeg troer dog, at dette nærmest maa betragtes som et Tankexperiment, og at de ærede Forslagsstillerne ville være enige med mig i, at man meget vanskeligt vilde komme til at bestemme sig for noget Saadant. De ærede Medlemmer maae desuden være opmærksomme paa, at man ikke ved at følge Mindretallets Forslag indvinder det allermindste Beløb contant for Statskassen, thi disse 54,447 Rd. — om

jeg erindrer Tallet ret — som i næste Finantsaar skulde være at henlægge til Reservecfonden, foruden muligviis et mindre Beløb, forsaavidt Randers-Nalborg Banen maatte blive aabnet saa tidlig, indflyde i ethvert Tilfælde contant i Statskassen, da Reservecfondens Midler nu anbringes paa den Maade, at de indbetales til Finansministeren, som derpaa henlægger dem i Reservecfondens Beholdning af kongelige Obligationer. Der indvindes altsaa i Virkeligheden ikke det mindste contante Beløb ved at følge Vædringsforslagsstillerne; men det medfører blot en Forandring i Regnskabsførelsen. Dersom de to ærede Medlemmer som sagt havde indskrænket sig til at foreslaae dette, skulde jeg kun have fremkommet med disse formelle Indvendinger derimod, og en Henvisning til, at der i Realiteten slet ikke opnaaes Noget for Statskassen, men de ærede Forslagsstillerne ere gaaede langt videre. De foreslaae tillige, at Dispositionen over Reservecballastfonden skal berøves mig, men derpaa kan jeg under ingen Omstændigheder gaae ind, og det, saameget mindre som det kan være meget tvivlsomt, hvormeget af denne Fond, hvis Beløb den 1ste April 1868 er opgivet ganske rigtigt i Regnskabet, der er tilstede i dette Dieblif, endfige da naar vi naae den 1ste April 1869. Jeg betragter denne Reservecballastfond, som en integrerende Deel af det Beløb, der ved Loven af 10de Marts 1861 er bevilget til Jernbaneanlæg i Jylland. Hvad er nemlig Reservecballastfonden, og hvorfra hidrører den? Den hidrører fra, at man paa eet Punkt har fritaget Jernbaneanlægsøntrepreneuren for til det Yderste at opfylde, hvad der var betinget i Contracten af 1861, imod at han indbetalte et vist Beløb pr. løbende Mil. Fonden er altsaa i Virkeligheden fremkommen ved Besparelser paa Anlægssummen, men man har heelt igjennem ved Jernbaneanlægene anset sig berettiget til at anvende Besparelser paa det ene Punkt til Udvidelse af Arbejde paa det andet, og jeg vil udtale ligesaa aabent som bestemt, at, hvis man ikke saaledes havde kunnet overføre Beløb fra den ene Section til den anden, vilde det have været umuligt at gennemføre Arbejdet efter Loven af 1861. Man vilde umulig kunde have standset Arbejdet paa